

Sygn. akt II K 800/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w O. w Wydziale II Karnym w składzie :

Przewodniczący: SSR Anna Sereda

Protokolant: Ewa Szczepańska

po rozpoznaniu w dniach 23 listopada 2017 roku, 30 stycznia 2018 roku, 12 kwietnia 2018 roku, 07 czerwca 2018 roku i 14 czerwca 2018 roku

sprawy J. K., s. K. i A. zd. P., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że w dniu 29 sierpnia 2016 roku w miejscowości C., gm. K., pow. (...), woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym typu koparka marki A., znajdując się w stanie nietrzeźwości 2,04 ‰ alkoholu etylowego we krwi, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

orzeka:

1. oskarżonego J. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym z opisu czynu eliminuje słowa „będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości” i czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,
3. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł. (pięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
5. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 800/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 14 czerwca 2018 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w dla W. P. w W. z dnia 21 stycznia 2011 roku, sygn. akt (...) został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda stawka, zaś na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1

roku. Na poczet w/w zakazu zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22 listopada 2010 roku. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 29 stycznia 2011 roku. Oskarżony w dniu 05 kwietnia 2011 roku wykonał karę grzywny w całości. Skazanie uległo zatem zatarciu z mocy prawa w dniu 05 kwietnia 2012 roku.

W dniu 29 sierpnia 2016 roku około godziny 08:45 w miejscowości C. oskarżony J. K. prowadził koparkę marki A. jadąc w kierunku C.. Oskarżony koparką usiłował ściągnąć na pobocze traktor U., który miał urwane koło. Jadąc koparką oskarżony poruszał się całą szerokością jezdni, tamował i utrudniał ruch innym pojazdom. Oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji st. asp. M. G. oraz asp. szt. A. O.. Od oskarżonego wyczuwalna była silna woń alkoholu. Został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A., które wskazało kolor czerwony. Następnie poddano go badaniu urządzeniem A. (...). Badanie wykazało, że oskarżony jest nietrzeźwy, uzyskano bowiem wyniki: o godzinie 09:01 0,90 mg/l i o godzinie 09:16 0,98 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony podważał te wyniki stwierdzając, że to niemożliwe. Po uprzednim pouczeniu przez funkcjonariuszy o takiej możliwości, zażądał badania krwi na zawartość alkoholu. Jednocześnie odmówił podpisania protokołu z przebiegu badania trzeźwości. Funkcjonariusze wraz z oskarżonym udali się do Szpitala przy ul. (...) w O. celem pobrania krwi do badania. Pobranie nastąpiło o godzinie 10:35. Oskarżony odmówił również podpisania protokołu pobrania krwi. Po zakończeniu czynności oskarżony został zwolniony do domu.

W pobranej od oskarżonego próbce krwi stwierdzono 2,04 promila alkoholu etylowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowych wyjaśnień oskarżonego J. K. (k. 17-19, k. 57-58, k. 59)
- zeznań świadka A. O. (k. 23-25, k. 59),
- zeznań świadka A. K. (k. 85-86),
- zeznań świadka M. P. (k. 86),
- innych dowodów ujawnionych na rozprawie tj.: protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), informacji z KRK dotyczącej oskarżonego (k. 8-9, k. 43, k. 92), sprawozdania z przeprowadzonych badań krwi oskarżonego wraz z protokołem pobrania krwi i wynikami (k. 10-11), danych osobopoznawczych oskarżonego (k. 22), zaświadczenia o wpisach do Ewidencji Kierowców Naruszających Przepisy Ruchu Drogowego (k. 45-46), dokumentacji medycznej dotyczącej oskarżonego (k. 53-55, k. 63, k. 64), kwestionariusza wywiadu środowiskowego (k. 68-70), informacji o wpisach w Ewidencji Kierowców Naruszających Przepisy Ruchu Drogowego (k. 94-95), opinii sądowno – psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego (k. 96), zaświadczenia z dnia 12.06.2018 r. wystawionego przez właściciela firmy (...) (k. 105).

Oskarżony J. K. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Z kolei przed Sądem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wyjaśnił, że przez trzy dni przed zatrzymaniem z powodu problemów rodzinnych spożywał znaczną ilość alkoholu. Dzień przed zdarzeniem alkohol spożywał mniej więcej do godziny 20:00. Wieczorem zadzwoniła do niego mama z prośbą by ściągnął z pola ciągnik wujka, w którym urwało się koło, gdyż istniała obawa, że zostaną rozkradzione jego części, a jest to główne źródło pracy jego mamy i wujka. Z pola do domu była odległość około 500 metrów. W czasie kiedy holował ciągnik został zatrzymany przez Policję. Został poddany badaniu, z którym się nie zgodził, ponieważ uważał, że wypity alkohol już z niego „szedł”. Nie chciał podpisać protokołu z badania, ponieważ się z nim nie zgadzał i został przewieziony do szpitala celem pobrania krwi. Oskarżony wyjaśnił, że początkowo uznał, że nieprzyznanie się do zarzucanego czynu będzie dla niego lepsze. Po konsultacjach z obrońcą już tak nie uważa.

Za wiarygodne w części Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego. Za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie przyznania się przez niego do popełnienia czynu, a także dotyczące okoliczności i przyczyn odholowania

ciągnika, bowiem w tym zakresie są one spójne i znajdują potwierdzenie w wiarygodnym materiale dowodowym, przede wszystkim w zeznaniach świadków A. O., A. K. oraz M. P.. Natomiast Sąd odmówił wiarygodności twierdzeniom oskarżonego, iż w dniu poprzedzającym zdarzenie pił alkohol jedynie do około godziny 20:00. Przeczy temu przede wszystkim pomiar stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu oraz we krwi oskarżonego. Jak wynika z protokołu badania stanu trzeźwości oskarżonego uzyskano u niego wyniki badania: o godzinie 09:01 wynik 0,90 mg/l oraz o godzinie 09:16 wynik 0,98 mg/l. Badanie zostało wykonane sprawnym urządzeniem, posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania, zatem brak jest wątpliwości co do wiarygodności tego pomiaru. Następnie o godzinie 10:35 pobrano od oskarżonego krew, w której stwierdzono 2,04 promila alkoholu etylowego. Oznacza to, iż poziom stężenia alkoholu miał tendencję wzrostową, a tym samym oskarżony musiał spożywać alkohol jeszcze w niedługim czasie przed jazdą koparką. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w opisaney części stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do zminimalizowania grożącej mu odpowiedzialności karnej za popełniony czyn.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania świadka A. O.. Są one bowiem spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek dokładnie opisał przebieg interwencji z dnia 29 sierpnia 2016 roku z udziałem oskarżonego. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań tego świadka, szczególnie wobec faktu, iż znajdują one potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym, przede wszystkim w dowodach z dokumentów dotyczących badania stanu trzeźwości oskarżonego.

Za wiarygodne, jednak nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd uznał zeznania świadków A. K. oraz M. P.. Osoby te nie były bezpośrednimi świadkami przedmiotowego zdarzenia i nie posiadały wiedzy na temat jego przebiegu.

W toku postępowania sądowego prowadzonego w przedmiotowej sprawie oskarżony J. K. poddany był badaniu sądowo-psychiatrycznemu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy sporządzili opinię sądowo-psychiatryczną (k. 96) ujawnioną przez Sąd na rozprawie. W opinii tej biegli stwierdzili, że oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, rozpoznali u niego uzależnienie od alkoholu, jednakże w odniesieniu do zarzucanego oskarżonemu czynu miał on zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

Sąd w całości dał wiarę w/w opinii biegłych. Została ona wydana na podstawie dokumentacji lekarskiej oraz wyników przeprowadzonego badania oskarżonego. Jest logiczna, spójna i należycie umotywowana, sporządzona w sposób sumienny i rzetelny, w oparciu o teoretyczną wiedzę medyczną, jak i doświadczenie zawodowe biegłych.

Sąd uznał za wiarygodne także wszystkie pozostałe dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała bowiem ich wiarygodności ani autentyczności, a w połączeniu z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, dokumenty te pozwalają na odtworzenie pełnego i rzeczywistego obrazu czynu popełnionego przez oskarżonego.

J. K. został oskarżony o to, że w dniu 29 sierpnia 2016 roku w miejscowości C., gm. K., pow. (...), woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym typu koparka marki A., znajdując się w stanie nietrzeźwości 2,04 ‰ alkoholu etylowego we krwi, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. sankcjonuje prowadzenie w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Istota tego czynu polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego, określony w art. 115 § 16 k.k. zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Z kolei art. 178a § 4 k.k. dotyczy sprawcy czynu określonego w § 1, który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w

§ 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Oskarżony J. K. w dniu 29 sierpnia 2016 roku w miejscowości C. kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym typu koparka marki A., znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 2,04 ‰ alkoholu etylowego we krwi. Wobec J. K. zostało również przeprowadzone badanie przy użyciu urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami 0,90 mg/l oraz 0,98 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzony pomiar stężenia alkoholu został dokonany certyfikowanym urządzeniem, z aktualnym świadectwem wzorcowania. Oskarżony dopuścił się tego czynu działając umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Zanim wsiadł za kierownicę koparki spożywał alkohol i był tego w pełni świadomy. Powyższym zachowaniem oskarżony wyczerpał zatem wszystkie znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Jednocześnie nie ulega wątpliwości, iż oskarżony J. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w dla W. P. w W. z dnia 21 stycznia 2011 roku, sygn. akt (...) został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda stawka, zaś na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, na poczet którego zaliczono mu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22 listopada 2010 roku. Wyrok powyższy uprawomocnił się w dniu 29 stycznia 2011 roku. Oskarżony w dniu 05 kwietnia 2011 roku wykonał karę grzywny. Skazanie to zatarło się zatem z mocy prawa w dniu 05 kwietnia 2012 roku. Oznacza to, że zarówno w chwili popełnienia przypisanego w niniejszej sprawie czynu, jak również w chwili orzekania oskarżony był osobą niekaraną. W tym zakresie należy mieć na uwadze stanowisko Sądu Najwyższego w tej kwestii, iż „Sprawca czynu z art. 178a § 4 k.k. będzie ponosił zaostrożną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2015 r. IV KK 162/15 LEX nr 1925693). Podobnie w Wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2016 r. V KK 372/15 „Zgodnie z treścią art. 106 k.k., z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe. Skutkiem zatarcia skazania jest więc fakt, że za niebyłe uważa się nie tylko skazanie, lecz również samo popełnienie przestępstwa. Oznacza to wprowadzenie fikcji prawnej, że do popełnienia przestępstwa w ogóle nie doszło. W aspekcie pozytywnym od chwili zatarcia skazania prawdziwe – z punktu widzenia porządku prawnego - jest zatem stwierdzenie, że danego przestępstwa nie popełniono. Warunkiem poniesienia przez sprawcę czynu polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości surowszej odpowiedzialności, przewidzianej w § 4 art. 178a k.k., jest aby sprawca tego czynu był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, art. 174, art. 177 lub art. 335 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w związku ze skazaniem za to przestępstwo”.

Wobec powyższego, mając na uwadze zatarcie skazania w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi P. w W., sygn. akt (...) nie można przypisać oskarżonemu odpowiedzialności za czyn z art. 178a § 4 k.k. W związku z tym, Sąd po uprzedzeniu stron na podstawie art. 399 § 1 k.p.k. o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu, z opisu czynu wyeliminował słowa „będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości” i czyn ten zakwalifikował jako przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego J. K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu J. K. karę Sąd kierował się zasadami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. i uwzględnił całokształt okoliczności, zarówno łagodzących jak i obciążających mających wpływ na wymiar kary.

Skazując oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności Sąd przede wszystkim wziął pod uwagę fakt, iż przestępstwo to cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości ze względu na postać zamiaru, jaki towarzyszył oskarżonemu – zamiar bezpośredni, jak też ze względu na rodzaj i charakter naruszonego dobra, jakim jest w tym przypadku bezpieczeństwo w komunikacji w ruchu lądowym. Oskarżony swoim zachowaniem stwarzał bardzo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu, a co za tym idzie dla życia i zdrowia

innych osób – uczestników ruchu drogowego. Okolicznością obciążającą, którą Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary oskarżonemu jest też wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego w czasie popełnienia przestępstwa i fakt, że w takim stanie oskarżony prowadził pojazd mechaniczny o dużych gabarytach holujący dodatkowo ciągnik. Ponadto wymierzając oskarżonemu powyższą karę, Sąd miał na uwadze, iż w obrębie właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w O. bardzo często dochodzi do popełniania przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji przez nietrzeźwych kierujących i wymierzona kara winna spełniać swoje cele także w zakresie prewencji ogólnej.

Okolicznością łagodzącą, która miała wpływ na wymiar kary jest fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie był wcześniej karany.

Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 kk Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat. W ocenie Sądu w odniesieniu do oskarżonego spełnione są bowiem przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk, od których ustawa uzależnia możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia i zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Oskarżony nie był dotychczas karany, jest osobą uzależnioną od alkoholu, ale po popełnieniu przedmiotowego czynu podjął leczenie odwykowe i obecnie zachowuje abstynencję, jednocześnie ma stałą pracę, utrzymuje kontakty z dziećmi, łóżąc na ich utrzymanie. Dlatego też Sąd uznał, iż w odniesieniu do oskarżonego uzasadnione jest postawienie pozytywnej prognozy co do tego, że w przyszłości będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni już przestępstwa. W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 (dwóch) lat będzie zupełnie wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary i zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa. Ponadto spełni też swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa ze względu na prewencję ogólną.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat. Orzeczenie przez Sąd powyższego zakazu z mocy art. 42 § 2 kk było obligatoryjne. Mając na uwadze, że oskarżony nie był dotychczas karany Sąd orzekł w/w zakaz na najkrótszy przewidziany przez ustawę okres. Natomiast orzekając wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (a nie jak wnosił oskarżony i jego obrońca tylko koparek mechanicznych), Sąd miał na uwadze wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego w chwili popełnienia przestępstwa oraz fakt, że oskarżony jest osobą uzależnioną od alkoholu i nie zmieni tego faktu, iż podjął leczenie odwykowe i obecnie nie spożywa alkoholu. Fakt zdiagnozowanego u oskarżonego uzależnienia od alkoholu niesie ze sobą ryzyko, że oskarżony w każdej chwili może wrócić do nałogu i ponownie wsiąść za kierownicę jakiegokolwiek pojazdu mechanicznego po spożyciu alkoholu. Dlatego też Sąd uznał, iż na okres 3 (trzech) lat konieczne jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy wszelkich pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie przez Sąd powyższego świadczenia pieniężnego z mocy art. 43a § 2 kk było obligatoryjne, natomiast mając na uwadze fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego i jego sytuację finansową oraz warunki rodzinne, Sąd orzekł to świadczenie w minimalnej przewidzianej przez ustawę kwocie.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa. Oskarżony ma na utrzymaniu dwoje małych dzieci, a jego miesięczny dochód wynosi około 2.000 złotych, zatem uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe.